

ရေမင်းအောင်

သရဲများ နှင့် သတ်ပုတ်သူ

ဖြစ် ရပ် ဆန်း ကြယ် ဝတ္ထု တို များ

သရဲများ နှင့် သတ်ပုတ်သူ

တစ်ခါက ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့နယ် အတွင်းရှိ ဘီးလင်းအမည် ရ ကျေးရွာသည် လူမိုက် လူကြမ်းများ ထွန်းကားရာ ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး၊ အဆိုပါရွာ၏ အနီးဝန်းကျင် အိမ်နီးချင်းရွာများ ဖြစ်ကြသည့် အသရော်ရွာ၊ ဇိုင်းသွယ်ရွာ အပါအဝင် အခြားရွာ အတော်များများမှ ထိုစဉ်က ဘီးလင်းရွာသူ ရွာသားများ ဟု ဆိုပါက ရန်ငြိုးရန်စ မရှိမိအောင် သတိပြုကြရသည် ဟူ၏။ ထိုဘီးလင်းရွာ၌ ကရင်မိသားစုတစ်စု ရှိခဲ့ဖူးပြီး၊ ထိုမိသားစုမှ အထွေးဆုံးသား မောင်လှစိုးမှာ ဘမိုးဘိုးတူ ဆိုသလို အထိုးအကြိတ်နှင့် အသတ်အပုတ်တို့ တွင် သူ၏ ရွာနှင့် အိမ်မှ လူများ ပမာ အလွန်တရာ ဝါသနာ ထုံလှသည် ဟု ပင် ဆိုရပေမည်။ မောင်လှစိုးသည် လူပျိုပေါက်စ အရွယ်မှာ တင် ကိုယ်ခံပညာ အတော် အတန် သင်ကြား လေ့ကျင့်ထားခဲ့ပြီးလျှင် ထိုမှ တစ်ဆင့် တက်ကာ မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဝှေ့ပညာကိုပါ ဆက်လက် လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့ရာတွင် ပဲခူးတိုင်း လက်ရွေးစင် လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ တစ်ဦး ဖြစ်မြောက်သည် အထိ ကျော်ကြားခဲ့ဖူးပါသည် ။

မောင်လှစိုး အငယ်တန်းသမား လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ မဖြစ်သေးခင် အချိန်က ရှစ်တန်းကျောင်းသား အရွယ် ဖြစ်ပြီး၊ ထိုစဉ်အခါက သူ၏ မောင်နှမ သားချင်းများ ထဲမှ အစ်မကြီးဖြစ်သူ မမြကြီးမှာ သုံးဆယ်မြို့မှ ကုန်သွယ်လယ်ယာ ဒိုင်မှူးတစ်ဦး ကိုကံရှိန်ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင် ကျခဲ့

သောကြောင့် သုံးဆယ်မြို့၌ လင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ လိုက်ပါ နေထိုင်ခဲ့၏။ မမြကြီး၏ လင်ယောက်ျား ကိုကံရှိန်မှာ ကုန်သွယ်လယ်ယာ ဒိုင်မှူးဟု ဆိုသည့်အတိုင်းပင် ငွေကြေးဥစ္စာ ကုံလုံပြည့်ဝပြီး ငါးမွေးမြူရေး ရေကန် အများ အပြားလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားပါသည် ။ ထို့ကြောင့် မမြကြီးမှာ မောင်နှမများ အထဲမှ သွက်လက်ချက်ချာ အရှိဆုံးသူ မောင်လှစိုးအား မြို့ကျောင်းကိုလည်း ထားပေးရင်း လုပ်ငန်းခွင် အတွင်း၌ ကူဖော်လောင်ဖက်လည်း ရလေအောင် ဘီးလင်းရွာမှ သုံးဆယ်မြို့သို့ ခေါ်ယူ ထားလေ၏။

မြို့ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသူ မောင်လှစိုးမှာ လည်း စာများ လည်း ကြိုးစား၊ အလုပ်များ လည်း ပိုင်းကူလျက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝါသနာပါရာ လက်ဝှေ့ပွဲများကိုလည်း ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် ထိုးကြိတ်ရင်းဖြင့် သူ၏ လူငယ်ဘဝအား တင့်သင့်မျှတစွာ ထိုသို့ နေထိုင်လာခဲ့လေလျှင် အချိန်တန်လာသောအခါ ကျောင်းပညာ ရှစ်တန်းလည်း အောင်မြင်၊ လုပ်ငန်းခွင် အတွင်းလည်း ကျွမ်းကျင်၊ ပဲခူးတိုင်း လက်ရွေးစင် အငယ်တန်း လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ ဆုကိုပါ ဆွတ်ခူး နိုင်ခဲ့လေသောကြောင့် မောင်လှစိုးအား အဖက်ဖက်မှ ထူးချွန်သူ လူငယ်တစ်ဦးဟု ပင် ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ နေထိုင်လာခဲ့ရင်းဖြင့် မောင်လှစိုး၏ အသက် ၂၀ ဝန်းကျင် အရွယ်ခန့်တွင် အစ်မဖြစ်သူ မမြကြီးတို့ လင်မယားမှာ ဈေးကွက်ဂယက်နှင့် ငွေကြေး အရှုံးပေါ်မှုများကြောင့် စီးပွားရေးမှာ ချွတ်ချုံ့ကျလာခဲ့ပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဓနအင်အားများ တစ်စတစ်စ ဆုတ်ယုတ် လျော့ပါး လာခဲ့ပါသည် ။ လောကဓံတရား၏ ဖြစ်မြဲ ဓမ္မတာအတိုင်း ကံဇာတာ အလှည့်အပြောင်း အတက်အကျနှင့် အချိုးအကွေ့များ အကြား အစုန်အဆန် လူးလား ကူးခတ်ကြသော်လည်း ကံတရားက မျ

က်နာသာ မပေးနိုင်ဘဲ ရှိသောကြောင့် မမြကြီးတို့ စီးပွားမှာ ပျက်သထက် ပျက်လာခဲ့၍ နောက်ဆုံးတွင် သုံးဆယ်မြို့၏ ပေါက်တန်းလမ်း အနီးရှိ သင်္ချိုင်းအနားမှ လက်ငုတ်ရင်း ကျန်သော ငါးမွေးကန်များ ရှိရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့ကြရလေ၏။ ထိုသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကြရာတွင် မမြကြီးတို့ မှာ ဤတစ်ခါတွင် မောင်လှစိုးအပြင် ကျန်ရှိနေသော ဘီးလင်းရွာမှ အမိအဘနှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှမများကို ထပ်မံခေါ်ယူကာ အတူတကွ စုပေါင်း နေထိုင်စေပြီး လုပ်ငန်းစီးပွား ပြန်တက်လာအောင် တစ်မှ ပြန်စကြပါတော့၏။

မိသားစုလေးမှ တစ်ဆင့် ပြန်လည် ပေါင်းစည်းမိကာ မိသားစုကြီး ဖြစ်သွားသောအခါ ငါးမွေးမြူရေး လုပ်ငန်းအား ပိုမိုတွင် ကျယ်စွာ လုပ်ကိုင် လာနိုင်ကြပါသည်။ ။ ထိုသို့ လုပ်ကိုင်ကြရာတွင် အရင်လိုမျိုး အလုပ်သမား လူငှားမချနိုင်သည့် အတွက်ကြောင့် ထိုငါးမွေးကန်များ ရှိ ကိစ္စအဝဝကို မိသားစုဝင် အိမ်သူ အိမ်သားများကပင် စုပေါင်း လုပ်ကိုင် ကြရလေ၏။ ထိုသို့ စုပေါင်း ကြိုးစားကြရာမှ ကာလအတန် ကြာလာသောအခါ ကန်မှ မွေးမြူထားသည့် ငါးများအား ဖမ်းထုတ် ရောင်းယူရမည့် အချိန်သို့ ကူးပြောင်း ရောက်ရှိ လာခဲ့ပါသည်။ ။ ၎င်းအချိန်အခါသို့ ဆိုက်ရောက် လာသောအခါ နေ့ငါးများအား နေ့ဘက်တွင် အလျင်ဦးစွာ ဖမ်းထုတ်ယူကြ၍ ညငါးများကိုကား ညဘက်တွင် ဖမ်းထုတ် ယူကြရပါသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ငါးခူ ငါးရုံလို ငါးများကား အခြား ငါးများ လိုမျိုး မဟုတ်ဘဲ နေ့ဘက်များ တွင် နုန်းတိုး ပုန်းကွယ်နေလေ့ ရှိကာ ညဘက်များမှ သာ ထွက်လာ တတ်သောကြောင့် အဆိုပါ ငါးများအား ညအချိန်ထိ စောင့်ယူ ဖမ်းဆီးကြရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိုသို့ ငါးများ ဖမ်းထုတ်ယူရမည့် အချိန်သို့ မရောက်ရှိမီက မမြကြီးတို့ လင်မယား တစ်ရက် အပြင်သို့ ထွက်ကြသောအခါ အရင်က ဤငါး

ကန်များ ဌ အလုပ်လုပ်ဖူးသူ အလုပ်သမား အချို့နှင့် လမ်းတွင် ကြုံဆုံခဲ့ရပါသည်။ ။ သို့ဖြင့် ထိုသူများ နှင့် အလ္လာဟသလ္လာဟများ ပြောဆိုကြအပြီး ထိုသူများ ထပ်မံပြောကြား လာခဲ့သော စကားများအား ကြားသိလိုက်ရ၍ မမြကြီးတို့ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားရလေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သွားရခြင်း အကြောင်းအရင်း မှာ ကား ဤသို့ ဖြစ်ပေသည်။ ။

မမြကြီးတို့ ယခု လုပ်ကိုင် နေထိုင်နေကြသည့် ငါးမွေးကန်များမှာ အမှန်တကယ်တမ်း သင်္ချိုင်းနှင့် ကပ်သဖြင့် မြေကြမ်း၍ နာနာဘာဝ အစိမ်းသရဲများ ရှိနေကြောင်း၊ ၎င်းအစိမ်းသရဲများမှာ အခြား အချိန်များတွင် ပေါ်ထွက် လာလေ့ မရှိဘဲ ယခုလို ညပိုင်း မြိုးထောင် ငါးကောက်ကြသည့် အချိန်ရောက်မှ ရံဖန်ရံခါ ညများ ဌ အကြောင်းသင့်၍ ပေါ်ထွက်လာတတ်ကြကာ ဖမ်းပြီးသား ငါးများအား နှိုက်ယူ စားသောက်တတ်ကြကြောင်း၊ ထိုသို့ နှိုက်ယူ စားသောက်ကြရာတွင် သူတို့အား (သရဲများအား) ရန်မပြု မောင်းမထုတ်သင့်ဘဲ အသာတကြည် ကျွေးမွေး လိုက်လျောသင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါက အကြီးအကျယ် ခြောက်လှန့်တတ်ကြောင်း စသဖြင့် သတိပေး ပြောကြား လာလေလျှင် မမြကြီးတို့ လင်မယားမှာ အလုပ်သမားဟောင်းများ ၏ စကားအရာများအား ယုံတစ်ဝက် မယုံတစ်ဝက်ဖြင့် နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရလေသည်။ ။

ယုံသော်ရှိ မယုံသော်ရှိ ထိုအမင်္ဂလာ ကိစ္စကြောင်းရင်းကို ယခုလိုသမယ ငါးဖမ်းထုတ်မည့် အချိန်ကာလသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါမှာ အိမ်သူ အိမ်သားများအား အသိပေး ပြောကြား လိုက်လေလျှင် ဘီးလင်းအရပ် ဇာတိသားများ ဆိုသည့်အတိုင်း လက်ရဲဇက်ရဲ ရှိ၍ အကြောက်အလန့်ကင်းသူ အမိအဘ ညီအစ်ကို မောင်နှမများမှာ မမြကြီးတို့ စကားအား ရယ်မောထောမနာ ပြုကြတော့သည် ဟူ၏။

ဤသို့ အစအဦး ကနဦး၌ ကန်မှ ငါးများအား ဖမ်းထုတ်ယူကြသော် နေ့ငါး ဖမ်းစဉ်အခါမှာ အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မတွေ့ကြရသော်လည်း ညငါး စောင့်ယူ ဖမ်းဆီးကြသောအခါ ပထမည၌ တွင် ပင်ထူးခြားမှု တစ်ခုကား စတင်လာခဲ့ပါ၏။ ထိုသည် ကား မောင်လှစိုးနှင့် ဖခင် ဦးအတင်တို့ မှာ အိမ်သူ အိမ်သားများ မနက်ပိုင်း နေ့ငါးများ ဖမ်းကောက် ကြသည့်အခါ မပါဘဲ ညငါးများအား ညဉ့်နက်ယံကျမှ နှစ်ဦးတည်း စောင့်ယူ ဖမ်းကောက်ကြသောအခါ ငါးအပုံထဲမှ ငါးများမှာ တစ်စုံတစ်ရာက နှိုက်ယူသွားသည့်အလား လက်တစ်ပွေ့စာ ပမာဏမျှ အသိအသာ လျော့နည်းသွားခြင်းပင် ဖြစ်ချေသည် ။ ခဏခဏ ထိုသို့ ဖြစ်နေသောအခါ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာ၍ လက်သည် တရားခံအား အနီးအနား လိုက်ရှာကြ၏။ သို့သော်ငြား ငါးသူခိုးကား လူသားပေလော၊ အဟိတိရစ္ဆာန်ပင်လောဟု လက်သည် ရှာမရနှင့် ဖြစ်နေကြရသည် ။

သို့နှင့် ဒုတိယညသို့ ရောက်သော အခါ၌ လည်း သားအဖနှစ်ဦး ငါးများအား မြိုးထောင် ဖမ်းယူကြရာ ပထမညကဲ့သို့ပင် ငါးပျောက်မှုများ ထပ်မံ ဖြစ်ပွားလာခဲ့လေလျှင် သားဖြစ်သူ မောင်လှစိုးမှာ သွေးဆူလွယ်လှသော လူငယ်ပီပီ အမျိုးအမည်မသိ ငါးသူခိုးအား ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်း ဟစ်အော်ပြီး လက်ငှေ့သမား တစ်ဦး ဖြစ်သည့် အား လျော်စွာ လက်သီး လက်မောင်းများ တန်းကာ မိမိ၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကိုပါ ကြွေးကြော် စိမ်ခေါ်လိုက် ပါတော့သည် ။ ထူးဆန်းစွာပင် ထိုည၌ ငါးခိုးနှိုက်မှု ရပ်တန့်သွားခဲ့ပြီး ပထမညထက် ငါးရနှုန်း ပိုလွန်နေသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည် ။ ထိုအခါ မောင်လှစိုးမှာ မိမိအား ငါးသူခိုးတို့ မှာ ကြောက်လန့် သွားကြချေပြီဟု တွေးတော အားတက်လာကာ နောက်တစ်ရက် တတိယည၌ ဖခင်ကိုပင် သူနှင့် မလိုက်စေဘဲ အိမ်တွင် ကျန်ရစ်စေကာ သူတစ်ဦးတည်း ငှက်ကြီးတောင် ဓားတစ်လက် ဆွဲယူရင်း ထွက်ခွာ

လာခဲ့ပါသည်။ ။

မှတ်မှတ်ရရ ထိုတစ်ညသည် လရောင် ကြယ်ရောင်များ ထိန်ထိန် သာသော ည ဖြစ်၏။ မြိုးထောင်ထားရာ ငါးကန်အနား ရောက်သောအခါ မြိုးထဲမှ ငါးပွက်သံများအား အလျင်ဦးစွာ မောင်လှစိုး ကြားလိုက်ရပါသည်။ ။ ရောက်ရောက်ချင်း၌ပင် မောင်လှစိုးမှာ အားတက်သရော ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ကန်အတွင်းမှ မြိုးအား ဆွဲယူ ကြည့်ရှုရန် အလို့ငှာ ဟန်ပြင်လိုက်ပါသည်။ ။ ထိုအချိန်၌ မြေကြီးအပေါ် ရုပ်တိုက် လျှောက်လာနေပုံ ရသော လူခြေသံလိုလိုများကို မောင်လှစိုး နားထဲ တချိုးချိုး တချွတ်ချွတ် ကြားလိုက်ရ၏။ သို့ရာတွင် အသံလာရာ နေရာများ ဆီသို့ အသံရှင်အား လိုက်လံ ကြည့်ရှုသည့်အခါလည်း မည်သည့်သတ္တဝါ တစ်ကောင်တလေမျှ မတွေ့ရှိရသောကြောင့် မောင်လှစိုးမှာ သရဲများ မိမိထံပါး ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိ သိရှိလိုက်ပါသည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် တော်တန်ရုံဆို ကြောက်လန့်တတ်သူ မဟုတ်သည့် မောင်လှစိုးမှာ မည်သို့ ဖြစ်သည် မသိ အပေါ့စွန့်ချင်စိတ်များ မတရား ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ကန်ပေါင်အနား သွားကာ အပေါ့စွန့်ဖို့ ရာ ပြင်ဆင်လိုက်ချိန်မှာ ပင် အနောက်မှ ဖြောင်းခနဲ မြည်အောင် လက်ဝါးကြမ်းကြီးဖြင့် ရိုက်ချခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် ရေကန်ထဲသို့ ခြေကားရား လက်ကားရား အနေအထား ပြုတ်ကျ သွားခဲ့ချေတော့သည်။ ။ ထိုအခါက ဟန်ချက် ပျက်သွားခဲ့သဖြင့် သူ၏ ငှက်ကြီးတောင်မှာ ကန်ပေါင်စပ်နား ကျကျန်ရစ်ခဲ့သောကြောင့် မောင်လှစိုး၏ လက်ထဲ ဘာမှ ရှိမနေတော့ပေ။ လက်ဝှေ့သမားပီပီ သတိကောင်းသော မောင်လှစိုးမှာ ရေကန်အတွင်းမှ အမြန်ပြန်တက်ကာ လက်ဝါးရှင်အား ဘေးဘီဝဲယာ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု လိုက်လံဖွေရှာရာ သူ၏ အရှေ့တည့်တည့်မှ ခါးတောင်းကျိုက် ထားသည့် လူမည်းမည်းကြီး တစ်ဦးမှာ ဗြဲနံ့စား ထွက်ပေါ်

လာခဲ့ပြီး များ မကြာမီ ရုတ်ခြည်းမှာ ပင် ထဘီရင်ရှား ဆံပင်ဖားလျားချ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးပါ ထပ်မံထွက်ပေါ် လာလျက် သူ့အား ဝိုင်းဝန်း ရ န်ပြုကြပါတော့သည်။ ။

ထိုအခါ တတ်ကျွမ်းထားသည့် ကိုယ်ခံပညာများ နှင့် လက်ဝှေ့ပညာ များ ပေါင်းစပ်ကာ မောင်လှစိုးမှာ ဘယ်ဝှေ့၊ ညာဂိုက်၊ အထက်ပင့်၊ အောက်မြင့်၊ ဒူး၊ တံတောင်ဆစ်၊ လက်သီး၊ လက်စောင်းများ ဖြင့် ပလူပျံ နေအောင် တန်ပြန် တိုက်ခိုက်ပါသော်လည်း သူ၏ အားထုတ်မှုများမှာ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ရချေ၏။ အကြောင်းမှာ သရဲများအား လုံးထွေး သတ်ပုတ်နေရခြင်းမှာ ဗလာဟင်းလင်း လေဟာပြင်ကို တိုက်ခိုက် နေရသည့်အလား ဖြစ်နေ၍ ဟူသတည်း။

အရှေ့မှ သရဲထီးက ဝင်ချလာလျှင် မောင်လှစိုးက အရှေ့ကို မဲရ၏။ ထိုသို့ အရှေ့ကို မဲသည့် အချိန်၌ အနောက်က သရဲမက အနောက်က အလစ်ဝင်ကာ မိမိ၏ ကျောပြင်အား သူ၏ လက်သည်းကြီးများ ဖြင့် တရွှစ် ရွှစ် ကုတ်ခြစ်လေလျှင် ကြာသော် ချွေးသံရွဲ့ရွဲ့ မောင်လှစိုး၏ ကျောပြင်အနှံ့မှာ သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်လာခဲ့လေ၏။

ယင်းသို့ အခံဘက်ကချည်း သရဲများ နှင့် သတ်ပုတ်လာခဲ့ရင်းက လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ မောင်လှစိုးမှာ ခြေကုန်လက်ပန်းများ ကျလျက် သက်လုံ လျော့ကျလာကာ ခေါင်းများ ပင် မူးနောက်နောက် ဖြစ်လာခဲ့ပြီး တစ်ကြိမ်တွင် သရဲမက လက်သည်းချွန်ကြီးအား ခပ်ပြင်းပြင်း စိုက်ကာ ကုတ်ခြစ်လိုက် သောကြောင့် မောင်လှစိုး လည်ပင်းများ တွင် ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ် ရရှိသွားခဲ့တော့၏။ ထိုအခါ မောင်လှစိုးလည်း မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပြင်အထက်သို့ ပစ်လဲကျသွားခဲ့ပြီး ပြန်ထမရ ဖြစ်နေရပါသည်။ ။ သရဲထီးနှင့် သရဲမမှာ တော့ သူ၏ ပတ်လည်တွင် တဟီးဟီး တဟားဟား

ရယ်ကာ ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားလျက် ရှိနေကြရာတွင် မောင်လှစိုးမှာ ဒီတစ်ခေါက်တော့ဖြင့် ငါတော့ သွားရှာပြီဟု အတပ် တွေးလိုက်ချေသည်။ ။

ထိုအခိုက် မောင်လှစိုး၏ ဦးနှောက်အတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားသံတစ်ခွန်းမှာ ချင်းနင်း ဝင်ရောက် လာခဲ့လေ၏။ နားနှင့် မကြား ဦးနှောက်ဖြင့် ကြားနေရသော ယင်းအသံသည် ကား ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော အဘိုးဖြစ်သူ၏ စကားသံပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုစကားသံကား မောင်လှစိုး ကလေးဘဝက သရဲများအား သတ်ဖြတ်၍ ရပါသလောဟု မေးမြန်းခဲ့စဉ်အခါက အဘိုးဖြစ်သူမှ ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့သည့် အသံဖြစ်လေသည်။ ။

ထိုစဉ်အခါက အဘိုးက သရဲများ ၏ အသက်သည် ခူးအောက်ပိုင်း၌ ရှိသည် ဟု ဖြေကြားခဲ့သည့် စကားသံသည် ယခုအခါ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များက စောင်မလိုက်သည့်အလား ဦးနှောက်အတွင်းမှ တသွင်သွင် ကြားယောင် လာမိသောအခါ မောင်လှစိုး တစ်ယောက် ပြန်လည် အားတက် လာခဲ့ပြီးနောက် ကုန်းရုန်းထကာ လရောင်ဟပ်၍ တလက်လက် တဝင်းဝင်း လှမ်းမြင်နေရပြီ ဖြစ်သော ကန်ပေါင်စပ်နားက ကျကျ နံခဲ့သည့် ငှက်ကြီးတောင်ဓားအား အလျင်အမြန် ပြေးလွှား ကောက်ယူ၍ သရဲများအား လိုက်လံ ခုတ်ထစ် လေတော့၏။ သို့သော် ရှေးကအတိုင်းပင် လေဟာနယ်အား ခုတ်ယူနေသည့်အလား ဖြစ်နေပြီး၊ သရဲများမှ ဘာမထိဟန် ပြု၍ သူ၏ အနီးအနား ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားလျက်ပင် ရှိနေကြလေသည်။ ။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခါတွင် မောင်လှစိုးသည် သူ၏ စိတ်များအား အသေအချာ စုစည်းကာ ငှက်ကြီးတောင်အား အားကုန် ဝင့်၍ သရဲအထီး၏ ခူးအောက်ပိုင်းအား ချိန်ရွယ် ခုတ်ပိုင်းလိုက်လျှင် ဒုတ်ခနဲဟူသည့်

အသံကြီးမှာ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ပင်စည်အား ခုတ်ထစ် လိုက်ရသည့်အ
လား ထွက်ပေါ်လာကြောင်း ခံစားကာ သိရှိလိုက်ရလေ၏။ ထိုခဏ၌ သ
ရဲထီးထံမှ အလွန်တရာ ကျယ်လောင်လွန်း လှသော အော်သံနက်ကြီး
ထွက်ပေါ်လာကာ ထိုသရဲအထီးမှာ ငါးမွေးကန်များ အလွန်က
သချိုင်းကြီးဆီသို့ လျင်မြန်လွန်းသည့် အဟု န်ဖြင့် ပြေးထွက် သွားပေ
တော့သည် ။ သရဲမမှာ လည်း သရဲထီး အနောက်ပါးမှ ထက်ကြပ်မကွာ
ပြေးလွှား လိုက်သွားခဲ့ပြီး တစ်အောင့်မျှ ကြာသောအခါ ရုပ်ရော အသံပါ
အစအန ရှာမရအောင် သရဲများမှာ ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့လေ၏။

ဟိန်းထနေခဲ့သော သရဲထီး၏ အော်သံကြီးကြောင့် မောင်လှစိုး၏ မိ
သားစုများ နှင့် အနီးဝန်းကျင်ရှိ နေအိမ်များမှ လူများအားလုံး
နိုးထလာကြပြီး ငါးကန်များ အနီး လာရောက် ကြည့်ရှုကြသောအခါ
မောင်လှစိုးမှာ တစ်ယောက်တည်း ဓားကြီး ဝင့်ကာ ဝင့်ကာ အရှိန် မ
သေနိုင်သေးဘဲ ရှိနေသောကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးအတင်က သတိဖြင့် ချ
ဉ်းကပ်ကာ ထိန်းချုပ်လိုက်မှ မောင်လှစိုးခမျာ သတိပြန်ကပ်လာခဲ့ပြီး
ယခုအခါမှ စိတ်ချလက်ချ ဖြစ်သွားပုံဖြင့် ပုံခနဲ လဲကျ သွားပါတော့သည်
။

ထိုညတွင်းချင်းပင် သွေးထွက်သံယို ကုတ်ရာ ခြစ်ရာ ဒဏ်ရာဗရပွန
င့် သတိလစ် မေ့မြောနေသော မောင်လှစိုးအား သာယာဝတီ ဆေးရုံသို့
အမြန်တင်ပို့ ကုသခဲ့ရပြီး၊ ထိုအခါက ရဲအရာရှိများ စစ်ချက် လာယူ
သောအခါ သရဲများ နှင့် သတ်ပုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မိသားစုမှ
ရှင်းပြကြလျှင် မကွေးတိုင်း လက်ဝှေ့ ချန်ပီယံကလေး မောင်လှစိုး၏ သ
ရဲများ နှင့် သတ်ပုတ်သည့် သတင်းမှာ ထိုမှ စ၍ သုံးဆယ်မြို့ပေါ်တွင်
ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားခဲ့ရလေ၏။

သို့နှင့် တစ်လခန့်မျှ ကြာသောအခါ မောင်လှစိုး၏ ဖခင် ဦးအတင်
အား ငါးသူခိုး သရဲမမှာ အိပ်မက်တစ်ခု လာပေးခဲ့ပြီး
ထိုအိပ်မက်အတွင်း၌ သရဲမက သူ၏ ယောက်ျား သရဲထီးခမျာ မောင်လှ
စိုး၏ လက်ချက်ဖြင့် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားရှာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ငိုယို
ပြောပြကာ သရဲမမှာ ပြန်ခါနီးတွင် သူက မောင်လှစိုးမှာ ဘီလူးဝင်စား
သူ ဖြစ်သောကြောင့် နောက်နောင် ဘယ်သောအခါမှ မနှောင့်ယှက် ဝံ
တော့ပါကြောင်း အသိပေး ဝပ်တွား ပြောကြာခဲ့သည် ဟူသတည်း။

(ဤဖြစ်ရပ်အား ပြန်လည် ပြောပြခဲ့သူ မောင်လှစိုး (သို့) ဦးလှစိုး၏
သမီးဖြစ်သူ အစ်မလင်းထိုက်စံအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း
မှတ်တမ်းတင် ဂါဝရပြုအပ်ပါသည် ။)

ဇော်မင်းအောင်
